

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Efeziërs 4, 8 – 12a
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Zingen : Gezang 100 : 1 en 2 (GK 23)**
- 2. Gebed voor de opening van Gods Woord**
- 3. Schriftlezing 1 : Handelingen 1 : 1 - 11**
- 4. Zingen : Psalm 21 : 1 en 2**
- 5. Schriftlezing 2 : Efeziërs 4 : 1 - 13**
- 6. Zingen : Psalm 68 : 7 en 8**
- 7. Tekst : Efeziërs 4 : 8 – 12a**
- 8. Zingen : Psalm 68 : 10 en 11**
- 9. Belijdenis van het geloof zingen op de wijs van Gezang 179b**
- 10. Dankzegging en voorbede**
- 11. Slotzang : Gezang 100 : 4 en 5 (GK 23)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein, Het feest van Kerst kent veel fans. Niet alleen in de kerk, maar ook daarbuiten. Het feest van de hemelvaart van de Here Christus kent buiten de kerk geen liefhebbers en ook in de kerk staat het niet hoog op de lijst van de geliefde feesten. Dat is ook wel begrijpelijk, want bij de andere christelijke feesten is het veel duidelijker wat dit feest voor ons betekent. Kerst betekent dat de Here Christus op aarde komt en een van ons wordt. Immanuël, God met ons. Goede Vrijdag is het feest waarin de Here Christus zijn leven voor ons geeft en sterft langs een weg van bitter lijden. Pasen is het feest van de opstanding uit de dood, van de overwinning op de dood. Hoe pijnlijk de dood nog in dit leven aanwezig is, het laatste woord is hem ontnomen. Pinksteren is het feest waarop de Here Christus en zijn Vader de Heilige Geest naar de aarde sturen en zijn aanwezigheid zichtbaar wordt in het feit dat de grote daden van God door vele gelovigen worden bekend gemaakt. Maar hebt u eraan dat de Here Christus naar de hemel ging? Wat heb jij eraan dat de Here Jezus ons hier op aarde achterliet en Zelf naar de hemel ging? We hadden Hem toch liever hier op aarde gehouden. Of dat Hij ons al had meegenomen

naar de hemel. Maar de Hemelvaartsdag was een dag van afscheid. De Bruidegom ging naar de hemel en de bruid bleef op aarde achter.

Toch is de hemelvaart van de Here Christus reden tot grote blijdschap. Voor de Here Christus en ook voor ons. Maar dat is alleen te begrijpen als het leven in het geloof, meer is dan een leven waarbij je jezelf tot centrum van het leven hebt gemaakt. Het is de mens eigen om de vraag te stellen, wat heb ik eraan om te geloven. Wat leven het mij op. Maar een dergelijke vraagstelling is ten diepste strijdig maar echte godsdienst. Echte dienst aan God, stelt God centraal. En wie God centraal zet, die heeft helemaal geen moeite om een dag als vandaag als een echte feestdag te zien en te vieren. Want deze dag is de dag van de feestelijke intocht van onze Bruidegom in de woonplaats van zijn Vader.

Ik bedien u het Woord over de feestelijke intocht van onze Here Jezus Christus in de woonplaats van zijn Vader.

We zien wat de Here Christus bij deze feestelijke intocht:

- 1. Meenam,**
- 2. Weggaf,**
- 3. Als doel voor ogen had.**

We zullen dus eerst zien wat de Here Christus bij deze feestelijke intocht meenam.

In de vroege zomer van 1988 werd het Nederlands voetbalelftal Europees Kampioen. Ik denk dat de meeste van ons die dat toen bewust hebben meegemaakt niet snel de beelden zullen vergeten van de huldiging van het elftal in Amsterdam. De straten zagen oranje. Het team ging op een rondvaartboot door de grachten. Mensen stonden te springen op de bruggen. Menig woonboot is bijna gezonken omdat de mensen zo dol waren van vreugde dat ze op de daken van de boten stonden te dansen. Toen het elftal in München de finale won, waren veel mensen al de straat op gegaan om feest te vieren, maar het feest was nog groter toen het samen met de spelers gevierd kon worden. En iedere keer dat de beker door een speler omhoog werd gehouden, ging er groot gejuich op. Het Nederlands voetbalelftal was Europees kampioen geworden en dat wilden we weten ook. En wat is er mooier dan dit feest met de spelers die dit resultaat behaald hebben te vieren? Wat is er mooier als speler om die beker waar je zo voor gevochten hebt in de lucht te houden? Wij hebben de beker en niemand anders. Wij hebben gevochten en gewonnen.

Hoe het hemel precies is geweest toen de Here Christus daar als overwinnaar terugkeerde, weten we niet, omdat het ons niet bekend is gemaakt. Maar we weten dat de hemel vreugde kent. Vreugde als zondaars zich bekeren. Er is in de hemel het uitzien naar de feest van de bruiloft van het Lam. Het is daar werkelijk feest geweest, toen Christus terugkeerde in het huis van zijn Vader.

En wie kan dat niet begrijpen? Want wat stond er niet allemaal op het spel? De Vader had wel voorzeggd dat de kop van de slang vermorzeld zou worden. Maar dat moest nog altijd wel gebeuren. God had zijn eer verbonden aan de redding van verloren en zondige mensen. God had zijn eer verbonden aan de redding van zijn schepping. God had zijn eer verbonden aan een wereld waar ooit weer de liefde zou heersen en de dood en alles wat het leven kapot maakt zou zijn verdreven. Dat stond allemaal op het spel. Dat is dus heel wat meer dan een zilver voetbalkoper en de eer om je Europees kampioen te mogen noemen.

En als dat Christus als overwinnaar terugkeert in de hemel dan is er dus alle reden voor feest. Dan weet de hele hemel dat de beslissende slag is gewonnen. Dat het nu nog slechts een kwestie van tijd is, voordat de aarde vernieuwd zal worden en er voor eeuwig liefde op de aarde zal wonen. Dan weet de hemel dat het nog maar een kwestie van tijd is, en dan zal er geen onrecht meer gedaan worden, dan zal er geen vloek of verwijt aan het adres van God meer klinken. Dan zal al wat leeft zich verheugen over het leven met God en het leven met al de naasten die op zijn pad komen. Daar ziet de hemel naar uit. En vanuit de hemel is er dan ook zeer meegeleefd met de Zoon van God toen Hij op aarde was. Mozes en Elia zijn zelfs voor korte tijd teruggekeerd naar de aarde om Gods Zoon te bemoedigen toen zijn sterven dichtbij gekomen was.

En nu de Zoon van God terug in de hemel. Daar waar zijn Vader woont. Daar waar zijn Hij heel zijn leven zijn thuis heeft gehad. Daar waar iedereen Hem kent en erkend. Daar hoeft Hij niet te vechten voor zijn erkenning. Daar wijst niemand Hem af. Daar buigt iedere knie zich voor Hem en daar keert Hij nu terug. Bij zijn zegetocht neemt Christus ook wat mee.

Gevangenen neemt Hij. Krijgsgevangenen staat er in de oude vertaling. Als we het beeld voor ogen houden van het Nederlands elftal, dan zien we gelijk wat de functie van deze gevangenen is. Ze zijn teken van de overwinning. Ze zijn de trofee die Christus gewonnen heeft. Op triomfbogen in Rome kun je zien hoe keizers na een overwinning

in de oorlog met een grote buit terugkeren in de stad. Ze voerden gouden en zilveren voorwerpen en andere kostbaarheden met zich mee. Maar een ander belangrijk deel van de buit bestond uit krijgsgevangenen.

Wij denken bij krijgsgevangenen onwillekeurig aan de krijgsgevangenkampen zoals we die kennen van films uit de Tweede Wereldoorlog. Soldaten en officieren die gevangen zijn genomen. Maar in vroeger tijd waren krijgsgevangenen meestal kostbare mensen. Geleerden, mooie vrouwen, jongeren uit de hogere kringen die een goede opleiding hadden ontvangen. Zoals Daniël en zijn vrienden die als krijgsgevangenen waren meegevoerd naar Babel. Niet om in een winderig en nat kamp in ellende te leven, maar om aan het hof hun gaven en kwaliteiten dienstbaar te maken aan de koning. Vanwege hun gaven waren deze mensen kostbare buit.

En zo moeten wij bij deze gevangenen, naar mijn overtuiging, niet denken aan vijanden van God. Voor vijanden van God is juist geen plaats in de hemel. Maar wel voor de mensen die Christus uit de macht van de satan heeft verlost en vrijgekocht. Die kostbare mensen die opgetekend staan in het boek van de levenden. Die mensen voert Hij mee. Die mensen ontvangen een plek in het Koninkrijk van de Here. Om hun Heer te dienen en om met Hem te leven en te genieten van het goede van zijn Rijk. Dat in de eerste plaats.

We zullen in de tweede plaats zien wat de Here Christus bij deze feestelijke intocht weggaf. Het woord van onze tekst is een vrij citaat uit Psalm 68,19. Een citaat dat voor de nodige vragen zorgt omdat in Psalm 68,19 gezegd wordt dat God gaven eiste van de opstandige mensen. Terwijl Paulus in onze tekst spreekt over het uitdelen van gaven. Hoewel het verschil wat tekst betreft niet te verklaren valt, is het verschil wel te verklaren uit datgene wat Paulus wil zeggen. Psalm 68,19 tekent God als koning die overwonnen volkeren dwingt Hem geschenken te geven. Goede vorsten hielden al deze rijkdommen maar niet voor zichzelf, maar zij lieten het volk erin delen. En dan is het goed te verklaren dat Paulus spreekt over het uitdelen van gaven. Gaven die de koning heeft buit gemaakt op zijn vijanden.

En dat is dan ook precies waar Paulus over spreekt. Over Christus die bij heerlijke intocht in de hemel datgene wat Hij veroverd heeft deelt met Hem die Hem lief zijn. En wat zien we Christus dan uitdelen aan de mensen? Dat zijn we in vers 11. Want in vers 9 begint Paulus de woorden van vers 8 uit te leggen. Hij spreekt over de hemelvaart van

de Here, maar ook over wat daaraan vooraf ging. Christus neerdaling uit de hemel naar de aarde. En in vers 11 spreekt Paulus dan over de apostelen die Christus heeft aange-steld, en de profeten, evangelieverkondigers, herders en leraren. Mensen die Christus aan zijn kerk op aarde schenkt om de heiligen toe te rusten voor het werk in zijn dienst. En dat brengt ons bij het laatste.

Welk doel Christus met deze feestelijke intocht voor ogen had. Twee doelen wordt genoemd in onze tekstverzen. Het eerste komen we tegen in vers 10. In dat vers spreekt Paulus over de neerdaling van de Here Christus op aarde, gevolgd door zijn hemelvaart tot boven de hemelsferen, om alles met zijn aanwezigheid te vullen. Alles met zijn aanwezigheid vervullen. Dat roept een heerlijk beeld op. Je hebt zeldzame mensen wiens aanwezigheid een echt verschil maakt. Soms op een negatieve manier. Dat iedereen verkrampt en angstig wordt omdat iemand binnen is gekomen. Zoals bij een tirannieke en opvliegende vader. Dat is iedereen in huis bang dat hij in de ogen van zijn vader iets verkeerd doet en hij weer eens uit zijn slof schiet. Maar er zijn ook mensen die een tegenovergesteld effect oproepen. Het gezag van die persoon wordt automatisch door iedereen erkend en iedereen voelt zich veilig en geliefd. Zo iemand is Jezus Christus. Zijn hart is vervuld met liefde. Hij zoekt het hart van ieder mens. Hij zoekt het beste voor ieder mens. Hij corrigeert waar nodig. Hij is streng tegen degenen die de sfeer ver-zieken of anderen het leven zuur maken.

Daar waar Christus aanwezig is en zijn aanwezigheid wordt gezien en ervaren, daar is het goed om te zijn. Want daar is vrede en vreugde. Daar is geborgenheid en liefde. En het grote doel is dat Christus aanwezigheid ooit heel de schepping vervult. In de hemel is alles al vervuld van Gods liefde en Gods grootheid.

Maar hier op aarde is nog niet alles vervuld van Christus aanwezigheid. Hier zijn grote tegenkrachten. De zonde trekt mensen bij Christus vandaan. En om dat te voorkomen geeft Christus de heiligen geschenken. Apostelen en profeten, evangelisten, herders en leraars. Om hen toe te rusten voor het werk in zijn dienst.

Dat is het tweede doel. Dat wij toegerust worden voor het werk in dienst van Christus. Werken in dienst van Christus. Dat lijkt op het eerste oog niet zo aantrekkelijk. Maar wie Christus als zijn Heer kent, die weet dat het een vreugde is om in zijn dienst te werken. Want deze dienst is gericht op de eer van de Heer. En zijn eer is dat velen mogen

drinken uit de bron van liefde die Hij is. Dat ook zij mogen genieten van de genade die Christus verdiend heeft door zijn bitter lijden en die Hij geeft aan wie Hij wil.

Werken in dienst van Christus is samen zijn in erediensden. Het is steunen wie het moeilijk heeft. Het is troosten wie verdriet heeft. Het is samen genieten van het goede dat de Here geeft. Het is feest vieren rondom Christus, zoals we dat vandaag doen. Het is zelf vervuld worden van Christus en zijn liefde ervaren. En zo vieren we vandaag feest. Het feest van hemelvaart omdat onze Here zijn grootse zegetocht houdt. En de vreugde over zijn triomf viert Christus met de hemelbewoners en met ons. En Hij neemt daarbij zijn uitverkorenen mee en deelt gaven aan ons uit.

Amen